

**POSLEDNI
KLINCI
NA SVETU
i PARADA ZOMBIJA**

„ZASTRAŠUJUĆE SMEŠNO! Poslednji klinци na svetu donose nam mnogo uzbuđenja i još više smeha.”

Džef Kini, autor knjige *Dnevnik šonjavka*

NIKO NIJE REKAO DA ĆE ŽIVOT POSLE ZOMBI-APOKALIPSE BIĆI LAGAN.

ZOMBIJI NESTAJU. Ovo može da izgleda kao dobra stvar, jer zombiji hoće da ti pojedu mozak, ali ljudski klinac Džek Salivan je sumnjičav. On i dalje čuje jezivo vrištanje koje gotovo da deluje kao *okupljanje* zombija, ali gde, i iz kog (verovatno) lošeg razloga?

Džek, njegovih troje najboljih prijatelja (možda jedini koji su ostali na svetu) i njihov ljubimac, čudovište Rover, otkriće o čemu se tu zapravo radi. Usput se susreću sa mnogo više od onoga čemu su se nadali, uključujući džinovskog Crvomogula, piceriju u kojoj otpadaju monstumi, drevno zlo koje uništava svet i stereo-sistem koji je apsolutna bomba. Može li Džek da skapira zašto zombiji nestaju... pre nego što on i njegovi prijatelji budu sledeći na redu?

KAD SMO POSLEDNJI PUT VIDELI NAŠE
NEUSTRASIŠE HEROJE...

KVINTE,
AKTIVIRAJ
ODBRANU!

VAŽI!

A ONDA...

HASTA
LA VISTA,
BEJBI!

DA BISMO POTOM
OTKRILI...

A SADA...

MORAM
PONOVO DA
DOVEDEM SILU U
RAVNOTEŽU!

ALI, NE ZAPRAVO.

POSLEDNJI KLINCI NA SVETU i PARADA ZOMBIJA

Prevod s engleskog: Nikola Petaković

MAKS BRALIJE I DAGLAS HOLGEJT

Naslov originala:

The Last Kids on Earth and the Zombie Parade

Max Brallier

Illustrations: Douglas Holgate

Text copyright © 2016 by Max Brallier

Illustrations copyright © 2016 by Douglas Holgate

First published in the United States of America by Viking,

an imprint of Penguin Random House LLC, 2016

Translation rights arranged by Propolis Books

© 2022 Propolis Books za srpsko izdanje

Sva prava zadržana.

Preštampavanje i umnožavanje zabranjeno u delovima i u celini.

Za Rubi. Ako bi svet propao i čudovišta napala,
ti bi bila fantastična partnerka za avanturu.

M. B.

Za moje roditelje: Ne samo za podršku,
ljubav i ohrabrivanje na svakom ćošku,
već i za to što ste me, kad sam imao osam
godina, redovno ostavljali kod komšija koji
su mi, bez vašeg znanja, puštali skoro svaki
horor film koji se mogao iznajmiti u videoteci.

D. H.

MAPA VEJKFILDA

A hand-drawn map of Vejkfild, showing a variety of buildings, parks, and landmarks. The map is drawn in a simple, sketchy style with black outlines and some grey shading. The background features a mountain range and a forest. The map is divided into several sections, each with a callout box pointing to a specific location. The callout boxes contain text in Slovenian. The locations are: Hangar (top right), Gradska šuma (top center), Džunina kuća (middle left), Gradski park (sada pun živih lijančica) (middle center), Kvintova kuća (middle left), Stara fabrika kutija (poznato gnezdo dozera) (middle center), Dokovi (morska čudovišta?) (bottom left), and Parker škola (trenutni stanovnici nepoznati) (bottom center).

HANGAR

GRADSKA ŠUMA

DŽUNINA
KUĆA

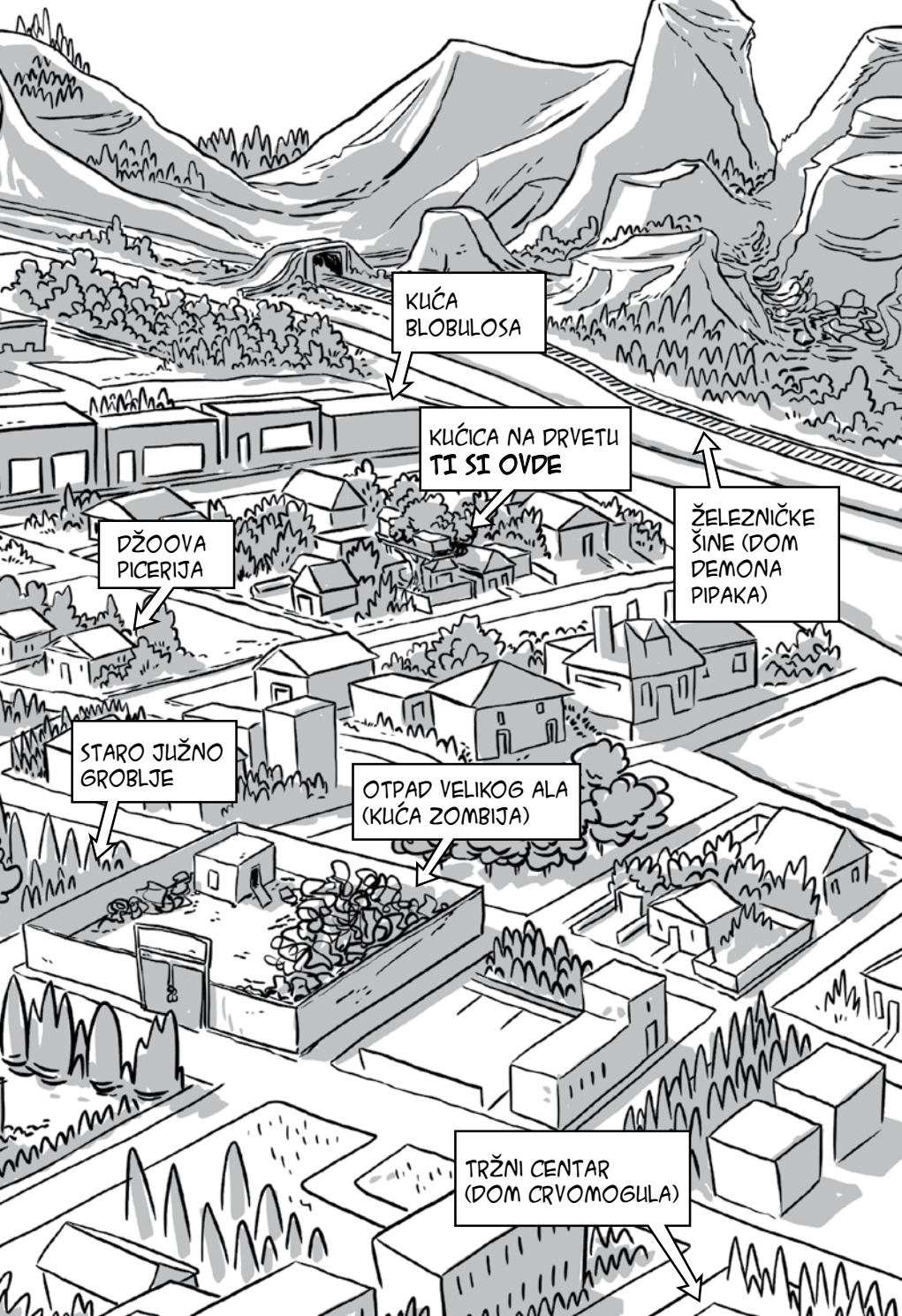
GRADSKI PARK
(SADA PUN ŽIVIH
LIJANČICA)

KVINTOVA
KUĆA

STARA FABRIKA
KUTIJA (POZ-
NATO GNEZDO
DOZERA)

DOKOVI
(MORSKA
ČUDOVIŠTA?)

PARKER ŠKOLA
(TRENUTNI STANOVNICI
NEPOZNATI)

KLUČA
BLOBULOSA

KLUČICA NA DRVETU
TI SI OVDE

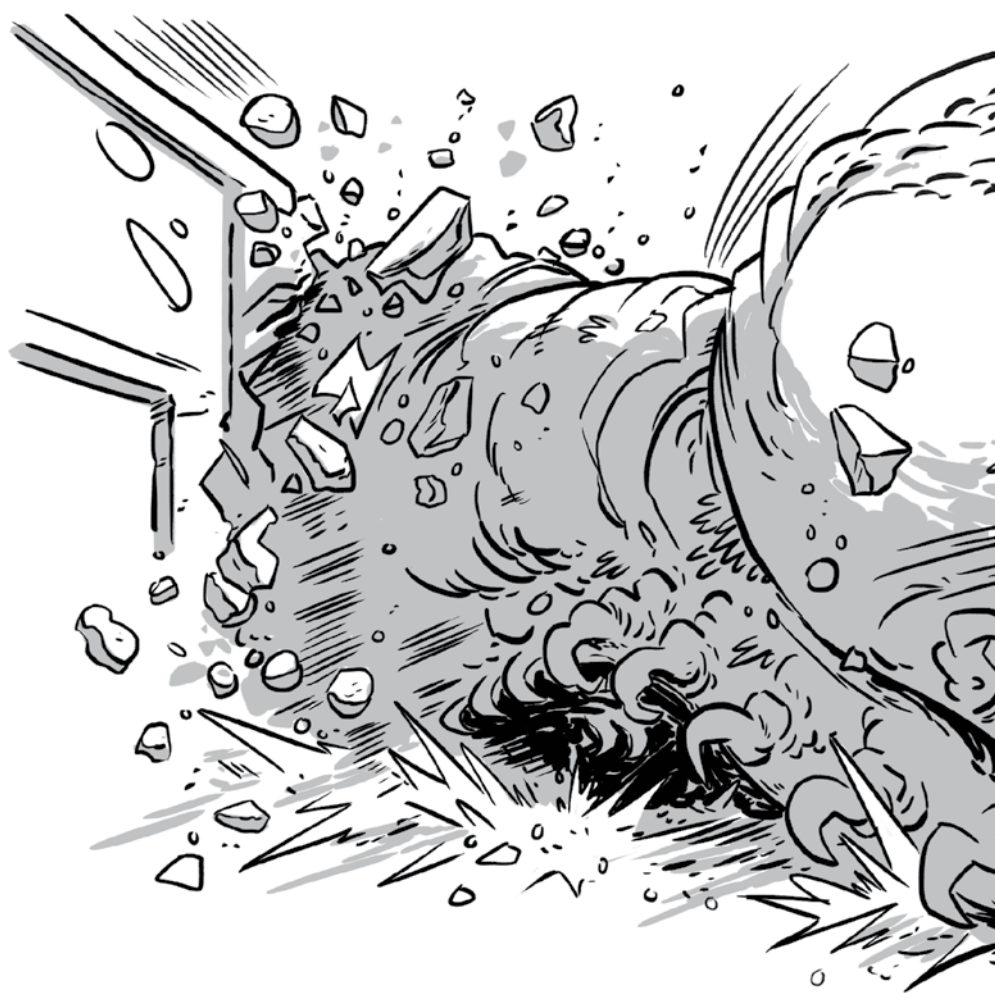
DŽOOVA
PICERIJA

ŽELEZNIČKE
ŠINE (DOM
DEMONA
PIPAKA)

STARO JUŽNO
GROBLJE

OTPAD VELIKOG ALA
(KLUČA ZOMBIJA)

TRŽNI CENTAR
(DOM CRVOMOGULA)

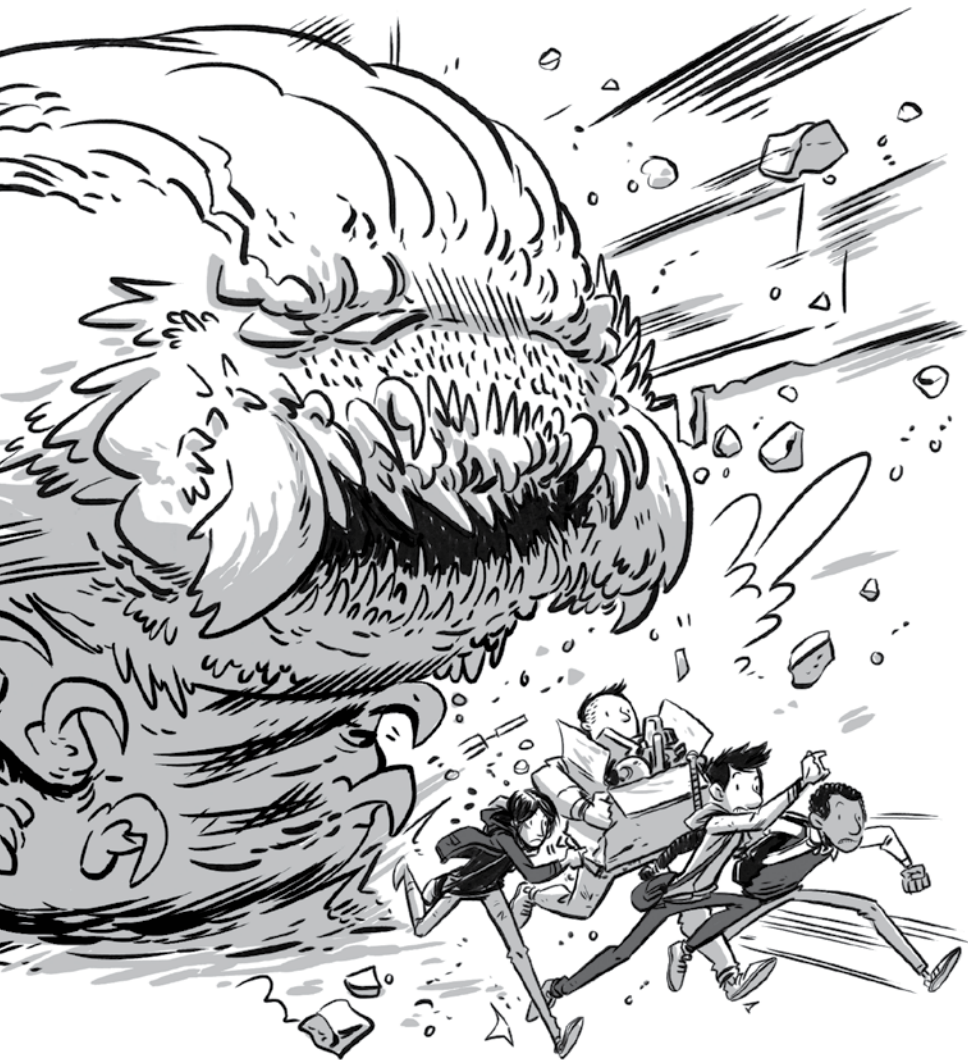

poglavlje jedan

U redu, dakle... bićemo pojedeni. Proždrani.
Progutani iscela. A možda i progutani u delovima.
Stvarno, iscela, ili u delovima? Da li je bitno?

Sušтина: POJEDENI.

Jerbo, vidiš onu zver veličine voza iza nas?

To *nije* voz. To je ogromni crv čudovište.
Crvomogul.

E sad, *zašto* bežimo od ogromnog crva čudovišta?
Veoma dobro pitanje.

Sa veoma blesavim odgovorom. Mi smo...

Vidiš, pre oko mesec dana pobedio sam tu veliku zlu zver po imenu Bljarg. Pa sam bio u fazonu:

„Mi smo heroji! Postapokaliptični akcioni heroji. A postapokaliptičnim akcionim herojima *potreban* je pohod!”

Suštinski, mi smo, u stvari, moderna verzija starovremenskih vitezova u fazonu Kralja Artura. A starovremenski vitezovi Kralja Artura stalno su bili u nekim pohodima. Tada je moj najbolji prijatelj, Kvint, objavio: „Trebalo bi da napravimo bestijarijum, drugar!”

Šta je bestijarijum, pitaš se.

Takođe dobro pitanje! Isto pitanje sam postavio Kvintu. On me je pogledao kao da sam potpuno bez mozga, zgrabio rečnik i pročitao: „*Ilustrativan, enciklopedijski kompendijum koji opisuje bezbroj mitskih stvorenja.*”

„To zvuči kao fensi način da kažeš sveska monstruma”, rekao sam.

„Ali bolji!”, odgovorio je Kvint. „Sveska ukazuje na školu i učenje. Bestijarijum ukazuje na ZVERI. Knjiga ispunjena naboranim požutelim stranama koje mirišu na drevnu istoriju.”

Ja sam to totalno kapirao, pa sam rekao...

I tako sad pravimo *kompletan* bestijarijum *svakog svakackog čudnog stvorenja* koje je pristiglo u gradić Vejkfild nakon što je apokalipsa čudovišta počela prošlog leta. Potrebne su ti dve stvari da započneš bestijarijum:

Jedna: slika. To je moj posao. *Znaš* da je to moj posao zato što sam ja Džek Salivan, *izuzetni* fotograf čudovišta.

Druga: treba da imaš INFORMACIJE. Poput stvari u vezi sa svakim čudovištem: snaga, slabost, kuda se muva, šta jede, koji su mu hobiji, miriše li na zlo, tra-la-la.

E, sad, shvatam ja da u terminima kao što je vanvremenski ultimativni herojski pohod „pisanje knjige” ne može baš da se meri sa onim kad Frodo nosi prsten u Plamen planinu, ali kakogod. Naučio sam da ako bilo koji stari zadatak nazoveš pohodom, to može da zvuči MNOGO zabavnije.

Na primer...

